

GENEAL™

www.odmor-od-rata.com

avgust 2007.

Ja znam da ćemo uspjeti...

Da, patili smo, ali zašto da i dalje patimo?
Tugovali smo, ali zašto da i dalje tugujemo?
Neki više, neki manje...nebitno...ali zašto da se to nastavi???
Mladi nisu krivi!
Onda ne treba da snose krivicu zbog odraslih.
Zbog onih koji nemaju hrabrosti da snose posljedice.
Zbog onih koji su kukavice.
Mladi ne znaju za razdvajanje, dijeljenje, cijepanje...
Zašto grad dijeliti na tri-četiri dijela, kad ga možemo svi zajedno posjedovati i biti sretni!
Svu svoju snagu i energiju trebamo usmjeriti na to, da što više stvorimo prijateljstva na sve strane jer čovjeku se mjeri vrednost po broju prijatelja a ne po broju neprijatelja!
Što je bilo, bilo je...
Ne treba zaboraviti ali treba pokušati oprostiti onima koji za to nisu krivi...jer jedino tako, jedino ako osvjestimo mozak odraslih, jedino tako, ali jedino tako neće doći do još jednog ratnog sukoba, kao što su predvidjeli indijski vidovnjaci...
Ja znam da ćemo uspjeti!

Mirovni apel

Za vrijeme ljeta 2001, kad su na sjeveru Makedonije ratovala Makedonska vojska i UCK, dijeca iz te regije dozivjeli su odmor od rata na jugu. U mjesnom tisku je bilo govora o "Čudu u Ohridu".

Situacija je bila tako apsurdna za djecu, da su odraslima napisali mirovni apel. Taj apel je preveden na 8 jezika. O njemu se diskutiralo na ljetovanjima sa djecom i mladima. Tada je nastala ideja da djeca iz mnogih ratnih područja ovog vsijeta podpišu taj apel.

Poruka djece

Vi, odrasli: Urazumite se već jednom!

Zašto zloupotrebljavate naše povjerenje?

Mi, djeca, ne znamo što znači dijeljenje i odvajanje,

bilo prema nacionalnom, etničkom ili vjerskom predodredjenju.

Mi znamo jezik prijateljstva, No kojemu se zelimo igrati, učiti i družiti se.

Svi mi dijelimo istu sudbinu: Svi smo mi iz kriznih i ratnih područja.

Mi zelimo živjeti zajedno i zajedno se igrati.

Mi ne poznajemo granice.

U protekle 4 godine više od 15 000 djece i mladih iz kriznih i ratnih područja su potpisali mirovni apel. Za neke je bilo prvi put da se politički izraze. U obiteljima, društvu i školama od Bosne do Palestine su nastale diskusije o tom apelu.

Osmi dan kampa, kada je atmosfera među učesnicima već bila zagrijana, na red je došao izlat na prelijepi otok Korčula koji se nalazi na

od Neuma pa sve do krajnje destinacije družili smo se sa prelijepima plavim Jadranom koji je, kao od stida, neprestano mijenjao boje od blage providne u plićaku, pa sve do modre plave koja se povremeno u horizontu pretvarala u bijelu liniju...

Na putu do ovog otoka prošli smo kroz grad Ston i poluotok Pelješac i zadivili se ljepotama koje smo mogli, onako pospani, primetiti kroz prozore naših autobusa. Do mjesta Orebić putovali smo drumskim, a onda nastavili vodenim saobraćajem sa dvije brodice. Po dolasku na Korčulu zatekli smo veliki broj turista i bili sigurni da je to mjesto koje će nam dugo ostati u sjećanju – veliki brodovi, jahte, ukusni sladoledi, skupi hamburgeri i pizze...

Imali smo priliku posjetiti stari grad koji izgrađen ...DAVNO. Korčula je sa površinom od 276 km² i oko 17 hiljada stanovnika jedan od najvećih ostrva na Jadranskom arhipelagu. Posjeduje veliku luku na koju pristaju brodovi iz svih većih gradova, a većina stanovništva se bavi uzgojem voća. Tu se nalazi rodna kuća čuvenog trgovca

Marka Pola, koji je ovdje rođen, a sada ona služi kao muzej koji je dostupan za sve posjetioce.

Iako je veoma lijepo mjesto, nama je bilo dovoljno dva sahata da zavirimo u svaki ćošak i pogledamo po nekoliko puta iste suvenirske radnje, iako nismo ni bili svjesni toga, jer skoro svaka ulica vodi na isto mjesto. Nakon posjete Korčuli sa brodovima smo se vratili na «zemlju» i opuštanje nastavili na prelijepoj «pješčanoj» plaži, doduše sa pjeskom malo veće granulacije od uobičajeni pjaščanih plaža.

Neočekivano zapušteni sportski tereni doveli su nas u situacije da ozbiljno razmislimo da li su predmeti za sportske igre, šorc, peškir i poneke peraje dovoljna oprema da se osjećamo bezbjedno.

Međutim, kada smo malo dalje zavirili u tajne ovog mjesta shvatili smo da je stvoreno za one koji vole jedrilice i surfanje, jer uz neprestanu pomoć vjetra imaju potpuni užitek u onome što vole. Iako nismo imali priliku da se suprostavimo tom izazovu, bilo nam je jako interesantno gledati na stotine jedrilica kako se ukrštaju po rastalasanom plavom Jadranu.

Sigurno nije slučajnost što se ovo mjesto zove **OREBEACH** -

Onako umorni ,puni dosta lijepih utisaka, jedva smo čekali da stignemo da svog sjedišta u autobusu i vratimo

se u hotel. Kada su skoro svi utonuli su san, priređeno nam je još jedno iznenađenje - « penjanje na stonsku Tvrđavu».

Upola u snu nismo mogli odoljeti i tom izazovu i htjeli smo saznati kakav je osjećaj biti na tolikoj visini i osjećati se sigurno na mjestu koje je prije nekoliko stotina godina predstavljalo najsigurnije mjesto u državi – TVRĐAVA.

Iako je bilo dosta dovoljno trenutaka u ovom danu, koji se nisu mogli tako lahko riječima opisati, ipak ovom zadnjem smo se sigurno svi najviše obradovali – VEČERA...

Und genau kao «šlag na tortu» - ZASTANAK...

by: Mufid

Shiatsu uspavanka

Shiatsu na kineskom znači pritisak palca, to je u stvari jedan oblik rada na telu koji pomaže da se telo razgiba, omekša, da se telesne funkcije poboljšaju, da se dogodi duboko opuštanje i da se čovek oseti povezaniji unutar sebe i sa drugim ljudima.

Može pomoći kod mnogih bolnih stanja (glavobolja, vrtoglavica, bolne menstruacije, slabe probave, zastoja energije u telu...)

Na ovom letovanju imali smo priliku da svi mi isprobamo shiatsu masažu. To su nam omogućili Gabriela i Karolin.

Svako može bar jednom u toku letovanja da stigne na tretman koji traje 30 min. Da bi bilo zanimljivije i da bi malo bolje razumeli šta je u stvari shiatsu masaža, Gabrijela i Karolin su nam napravili radionice vezane za shiatsu gde smo mogli da se upoznamo sa osnovama masaže i da i sami probamo kako se to radi.

Na radionicama smo mogli da naučimo puno novih stvari o sebi i drugima, kako da pomognemo sebi i drugima i kako da spoznamo sebe!

Manči

"Zajedno smo i ljepši i jači"

I ove, kao i prethodnih godina, imali smo priliku da sami ukrasimo majice. Ideje su same nicala, a ljudi su najzad izrazili svoju kreativnost kroz natpise, crteže, simpatične porukice i ukrase. Jedini uslov je bio plavi golub mira (koji je ujedno i zaštitni znak našeg kampa) na prednjoj i poruka "Zajedno smo i ljepši i jači" na zadnjoj strani majice. A dalje? Mašti na volju! Markere, četkice i boje u ruke i pokažite sebi, nama i celom svetu šta znate i umete i koliko ste kreativni.

Od jezivih crteža tipa "bure vina", preko golubova u plamenu, divnih kreacija tweety-ja, interesantnih raznobojnih šara do natpisa tipa "zauvek zajedno".

Posle akcije "kreiraj majicu", stigla je na red akcija "opeglaj majicu". Eh, mi nesretni dobrovoljci smo u prvom turlu

opeglali negde oko 50-tak majica i time odradili više od polovine posla. Uz nas, devojke, na naše (i sveopšte) iznenađenje prijavio se i jedan dečko iz Vukovara. Naš (i vaš) čuveni Johnny je sam odradio otprilike polovinu posla,

"Lepi" Džoni se još usudio i pohvaliti kako on i inače jako voli sve vrste kućnih poslova, osim pranja prozora. Da li se čudite što je tog istog dana primio nekoliko bračnih ponuda? 😊

Elem, mi smo odradili svoje, možemo ponosno da nosimo naše NEUMOVSKJE majice i svima se hvalimo gde smo bili i šta smo radili. Na kraju krajeva, zar mi nismo "zajedno i ljepši i jači"? 😊

Tijana

Da li je i tebe strah...?!

I kako to već ide... kada se skupi masa omladinaca na jednom mestu, a san neće na oči na red dolaze nikada prevaziđene "horor priče"... Tako smo i

Jedni su nas strašili...a mi ostali smo se tripovali i bojali.

I onda smo jednoga dana ozarena lica upisali svoja imena na listu učesnika radionice "Da li je i tebe strah"

Naša želja da prevaziđemo sve svoje strahove lepo ukombinovana sa odlično pripremljenom radionicom, i Valerijinim savršenim pristupom temi učinila je da u svojim namerama i uspemo. Počeli smo zapravo od nekih malih stvari, interesantnih igrica i neke

vrste hipnoze, a postigli nešto veliko i dobro. Zakopali smo naše najveće strahove, skinuli ih sa leđa kao jedan ogroman teret i olakšavajuće odahnuli...Bio je to tako dobar osećaj...

A pojava delfina, i zatočeništvo u liftu nas je nateralo da opet dobro porazmislimo o konsultaciji sa Valerijom 😊

Strahu nikad kraja

Fungi

Osećala sam poverenje i sigurnost...

Kada sam videla ime radionice, nisam imala predstavu o tome šta ćemo tamo raditi...

Ipak, upisala sam se na radionicu, čisto da vidim čemu ćemo tamo pričati i šta ćemo raditi. Došla sam na radionicu, i prvo o čemu smo pričali bilo je o osećanjima. Radost, tuga, bes i strah. Pričali smo o tome na kom delu tela osećamo ta četiri osećanja. Prvi put sam se zapitala kako u stvari doživljavam ova osećanja... Nikada o tome nisam razmišljala...

Kada su svi koji su bili na radionici rekli gde osećaju radost, tugu, bes i strah, osećala sam kao da sumi postali bliskiji. Delovali su mi ranjivo. Prepodnevna radionica me je oduševila. Jedva sam čekala poslepodnevnu... Kada sam otišla na radionicu, započeli smo je zanimljivom igrom (ako je to tako može nazvati, jer moje mišljenje je da je to bilo nešto više od igre).

Zatvorili smo oči i zamišljali sve što nam je Valerija pričala, dok smo u ruci držali amajlije koje smo popodne napravili. Moja amajlija bila je u obliku cveta na 5 latica. Ove latice predstavljale su mene, moje roditelje, brata i sestru. Oni predstavljaju moje zaštitnike. Na kraju smo zamislili svoj najveći strah i "stavili" ga u amajliju. Osećala sam se zaštićeno i nepobedivo. Plakalo mi se...Ne od tuge, nego od tog čudnog osećaja koji

se javio u meni...To što smo uradili ostavilo je jak utisak na mene...

Nakon toga pričali smo o stvarima koje u nama izazivaju ova četiri osećanja. Kada sam slušala druge, osećala sam da su mi još bliskiji... To mi je pomoglo da i ja pričam o tome kakve stvari u meni izazivaju bes, strah, tugu i sreću.

Bilo mi je dosta teško o tome da pričam. Bila sam malo nesigurna... Iako se činim kao otvorena osoba, teško mi je da pričam o svojim osećajima.

Teško mi je, jer tako osećam da me ljudi kojima sam to ispričala tada mogu povrediti jer možda time previše saznaju o meni...Ipak rekla sam im čega se bojim, šta me ljuti, šta me čini srećnom, a šta tužnom...

Osećala sam poverenje i sigurnost. Atmosfera je bila divna. U jednom trenutku sam skoro zaplakala i jedva sam završila rečenicu. To je bilo zato što sam se prvi put u životu zapitala šta u meni budi ova 4 osećaja. Bilo je teško, ali mi je istovremeno laknulo.

Ceo dan sam bila pod utiscima radionice, čudno sam se osećala. Rečima ne može da se opiše taj osećaj...Olakšanje, vera, hrabrost, strah, poverenje...

Jedno sigurno znam... Ovo letovanje pamticu do kraja života, a kao jedna od najlepših stvari i najlepših

radionica i Valerija, osoba koja je vodila radionicu i sve ovo postigla.

Danijela

Kletva – “upisaću te na sportsku radionicu...”

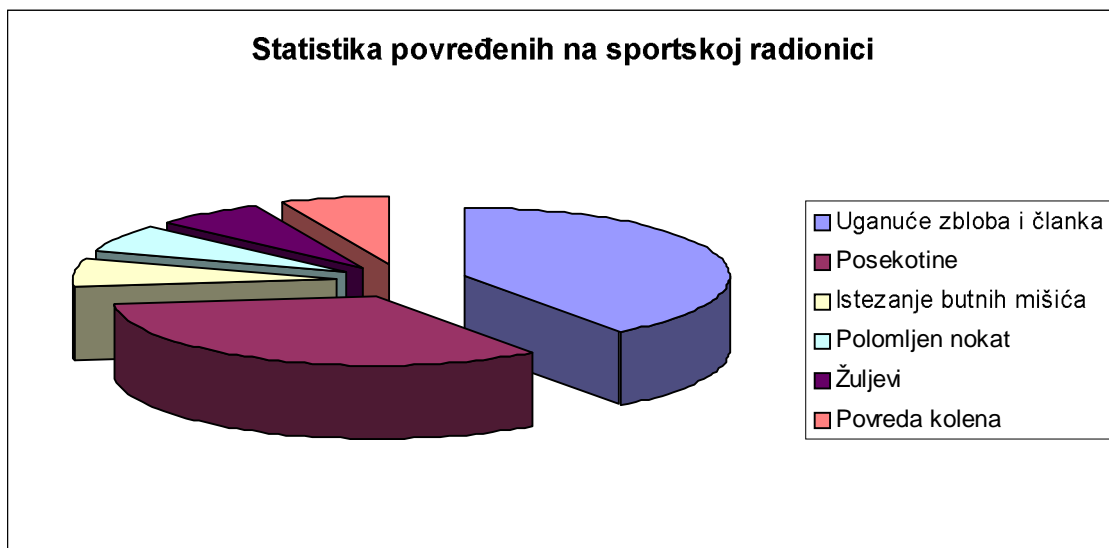
Ovih dana javnost je šokirala vest o broju povreda nastalih tokom sportske radionice. Naime, tokom svega par dana koliko su bile vođene radionice zabeleženo je čak 18 povreda.

Na listi povređenih su svoje mesto našli: Dragan SO, koji je ujedno i otvorio sezonu povreda, a verno su ga pratili Bojan, Ibro, Damir, Slobodan, Nemanja, Toni, Milan, Marko, Milica, Tamara, Aljoša, Macura i Faris. Najveći broj njih je pretrpeo uganuće zgloba,

tako da je doktor Valerija bila na dežurstvu 24/7.

Kulminacija je dostignuta kada je i simpatična voditeljica sportske radionice, nama svima draga Ana, završila u krevetu sa otečenim zglobovom. Radionica je, zarad sigurnosti svih nas, ugašena ☺. Nadamo se da će se povređeni brzo oporaviti

Fungi

Bomba u hotelu

Zamislite sledeću situaciju...Na zemlju je pala atomska bomba. Baš vi ste imali tu sreću da ostanete živi. Sa vama su još 4 veoma atraktivna momka. Odluka je vaša, izbor je samo jedan. Za koga ste se odlučili...

Naime, ovo je početak zanimljivog takmičenja koje su sproveda četiri momka sa namerom da se nadmeću u svojoj *muževnosti*. Slobodan, Luka, Mirza i Igor su se dali u promociju na bazenu, startujući pri

tom sve devojke na koje su naišli (a i poneke momke ☺). Bilo je nagovaranja, nedozvoljenih sredstava, ubeđivanja, “pretnji”...

Konkurencija je bila jaka, borba žestoka. Takmičenje se proširilo, i koliko znamo još nije kraj... Za sada vodi Igor (mora da je zbog loknica), ali Mirza mu je za petama...Slobodan i Luka ih lakim kasom stižu.

titulu najpoželjnijeg, ostaje da vidimo!

Fungi

SAŠA M. - SALE neviđena legenda

Sale je rođen veoma mlad u zemlji čudesa gde vlada drugarstvo. Trećeg dana ovozemaljskog života pojavio se njegov lik u obliku jedne male prazne stolice. Tada još bješe neimenovan, pa odlučismo da ga usvojimo i podarimo mu ime. Dosta smo razmišljali, i na wc šolji sjetismo se da ga nazovemo svjetim, dotada neviđenim imenom – Saša. Pošto nam je mnogo prirastao k srcu i bio i dalje tako mali – odlučismo da mu tepamo – Sale.

Zbog njegove dotada neviđene i neslućene umne snage, njegov lik je ja ao dok je telo slabilo. Zahvaljujući toj snazi, zaključio je da bi bilo najbolje da se krene baviti muzikom, i “krenuh svirati klavijature”. Pošto u početku nije mnogo zarađivao morao je sve što je imao da proda.

Preselio se u wc, spavao u kadi, gdje mu je bilo najkomfortnije. Na

kraju, kada je prodao sve što je imao i tako ostao bez ikakvih ovozemaljskih dobara – prodao je i svoje tjelo, postavši na taj način neviđeni lik. Ima takođe i jednu specijalnu, posebnu, neverovatnu...ma *neviđenu* moć. Sale

može). Od svih aktivnosti najviše voli da se voza liftom (i to sasvim sam, ali *uvek izađe čim mi uđemo*), pije pivo, puši travu i lebdi uokolo pun sebe i raznoraznih fekalija. O njegovoj popularnosti svjedoči i činjenica da ga svo osoblje hotela zna i prepoznaje; toliko da mu ostavlja hranu čak i kada on u stvari nije tu.

Njegova najveća želja je da učestvuje na karaoke show-u i da zasvira pred svim učesnicima ovog mirovnog kampa.

Primate puno neviđenih pozdrava od Saleta!

Dzenan, Tijana

BIFE KOD 2 DUDA

Iako postoji tek par dana bife “KOD 2 DUDA”, je postao slavan kao i krcma u planini. U samo dva dana postao je mesto okupljanja omladinaca iz svih bivših država Jugoslavije. Ovo mesto ima i svoju istoriju. Evo je, prica kaže sledeće:

Tri mlada i neafirmisana mladića i Sale želeli su zabavu za sebe i druge. Uzeli su stvar u svoje ruke. Nakon što su preuredili interijer (spremili krevete i bacili smeće), sve je bilo spremno. Da to nije bar kao i svi drugi, govori par posebnosti. Prvo radno vreme od **21:30 – 02.00**. Tada dovoljno zahlti i ne znojimo se toliko, pa i ne smrdimo. Zatim druga stvar je čistoća WC šolje koja je na zavidnom nivou. Za to je zaslužan jedan od rituala dobrodošlice. Da bi pokazala dobre namere osoba koja ulazi mora obavezno pustiti vodu u WC- u i zato se u WC šolji može ogledati (mada zadnjih dana ne može, jer imamo probavnih smetnji). Ukoliko je pred WC- om red, osoba treba da sačeka. Vikend je za bife poseban dan. Tada nastupa naša neviđena zvezda, Sale. On nas sve uveseli. Da bi mu se odužili bife “KOD 2 DUDA” je nalepio njegovu sliku na zid. Ime lokala je u početku bilo bife “KOD 2 SISE”, međutim zbog registracije lokala morali smo ga preimenovati u bife “KOD 2 DUDA”, ali TRUE posetioći znaju da odlaze u bife “KOD 2 SISE”. Još jedna posebnost lokala je to da imaju svoju himnu, tj. **Himnu posetilaca**. Dođite i poslušajte, a možete se i slikati sa neviđenim likom Saletom. Vlasnik lokala gospodin GAY (Gaj), trenutno ima problema sa legalizacijom lokala, ali nadamo se najboljem. Na večeri otvaranja bilo je mnogo ljudi, ali i zvezda. Naime je došao je i Dejo, Saletov brat, takođe neviđena zvezda.

Mislim da ove reči govore o popularnosti bifea “KOD 2 DUDA”, koji radi do daljnje.

P.S. BIFE KOD 2 DUDA VAS POZIVA NA TAKMIČENJE U “TURBOMETABOLIZMU”, KENJADIJADA KROZ KENJ-TAKI 2007

NAPOMENA: PONESITE SVOJ WC PAPIR LANOVI BIFE NE ODGOVARAJU ZA NJEGOV NESTANAK.

Trenutak

Nema ni meseca
ni tužnih lica
samo mutan sjaj zvezda
što se nazire

Samo si ti tu.
Ta senka na obali mrtve reke
Stojiš. Razmišljaš. Nadaš se.

Stojiš i lagani vetar jeze
prolazi ti kroz tamnu kosu.
Belog lica i zalutalim pogledom
nestaješ.

Razmišljaš o trenutcima
koji te čine srećnom,
o dubokom sjaju
tamne vode.

Nadaš se da ćeš dostići
svoj cilj da postaneš
i ostaneš večna senka.

Taj tren izvojio je samo tebe
iz trulog sveta
i vratio
u dubinu noći.

Dejan Kraguljac

...ukrašće mi pomfrit...

Svake noći za večeru jedem
krompiriće,
Hleba, kolače, voće i piliće.
Hrane nema, niti će je biti,
Kad se nažderemo, treba vode samo
piti.

Prevariće, slagaće me, oteće mi sira,
Zežuće me, ukrašće mi pomfri iz
tanjira.
Gladan sam ko vuk, a nemam šta da
jedem,
A kad sam u tom stanju i grizem i
grebem.

Pijem vodu, stomak mi ko dinja,
Umoran ko pas, prejeden ko svinja.
Tako pretovaren u krevet padam,
Da ću dočekati sutra, tome se
nadam.

Ubijam za hranu i prijatelje bliske,
Sve za hranu, pa bile to i liske.

Jer ja žderem sam!

Goran

Mažuretkinje

Naše voditeljice Eleonora i
Nikolina iz Vukovara su odlučile preneti
znanje vrtenja mažuret – štape koje su
stekle tokom proteklih 7 godina
treniranja mažuret plesa (postigle su
izvanredne rezultate u svojoj državi i u
Evropi).

Cilj radionice je bio naučiti
osnovne tehnike rada sa štapom, kao i
osnovne stupovne i plesne korake.

U osnovnim crtama
mažuretkinje su ples u kojem se kao
rekvizit koristi mažoret štap. Radionica
je protekla s puno smeha i šale, ali se i
ozbiljno radilo. Smislili su malu
koreografiju. Svi su se lepo zabavili.

Aco Crni

Zagonetne LIČNOSTI

gori krilo našeg aviona...

da li sam uhvatio pogrešan balooooon..???

ja djed sam mraz...stanite u red...

Biseri – genau

*Manči: "Ja sam uvek pušila "eve" dok sam pušila cigare, a u međuvremenu..."

*Manči peva dečiju pesmicu: "Miš je dobio džip, pa je seo u grip..."

*Manči: "Ali meni će biti dosadno"; Tijana odgovara "Idi kod Dženana", Manči: "Ma da, pa da gledam gole dupetove"

*Luka: "Lep sam, zgodan i neophodan"

*Gandi: "Manči je imala sve bojine duge na kosi"

*Dženan: "Ajd' na megdan!! I povuci vodu."

*Dženan: "Moram nabavit i malo narodnjaka."

-Što?

"Pa zato što je IN "

*Natpis na Igorovom poklonu od njegovog tajnog prijatelja:

-Za Igora od T.P.-

Dženan (a ko će drugi?): Za Igora od Trajnog Pederal!

*Marko priča sa Manči i Tijanom: "A vi ste obe veterinarke? " (valjda je mislio "vegeterijanke")

*Taša: "Šta da poklonim tajnoj prijateljici?"

Tijana: "Daj joj korišten wc papir"

*Džoni trči za Radenkom po terasi i

